

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2010 r. — Stichting Woonpunt i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-203/10)**

(2010/C 179/87)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Woonpunt (Beek, Niderlandy), Stichting Com.wonen (Rotterdam, Niderlandy), Woningstichting Haag Wonen (Den Haag, Niderlandy), Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci E. Henny, T. Ottervanger i P. Glazener)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji dotyczącej istniejących środków pomocy na podstawie art. 263 TFUE;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji dotyczącej nowych środków pomocy na podstawie art. 263 TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji C(2009) 9963 final Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej środków pomocy E 2/2005 i N 642/2009 (Niderlandy) — pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego.

Skarżące opierają swoją skargę na ośmiu zarzutach. Zarzuty i główne argumenty są te same, co w sprawie T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji.

Na poparcie drugiego wniosku skarżące przytaczają dodatkowo trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 i 108 TFUE oraz rozporządzenie nr 659/1999⁽¹⁾ poprzez uznanie pomocy na projekty dla podupadłych obszarów miejskich jako część istniejącej regulacji w przedmiocie pomocy i poprzez nałożenie wiążących warunków nie uwzględniając rozporządzenia nr 659/1999.

Po drugie skarżące podnoszą, że Komisja nieprawidłowo przyjęła, że nie zostało spełnione czwarte kryterium wynikające z wyroku w sprawie Altmark⁽²⁾ z tego względu, że spółki mieszkalnictwa społecznego nie zostały wybrane w drodze procedury przetargowej. Komisja miała jedynie prawo zbadać, czy środek nie prowadzi do nieefektywności.

Po trzecie skarżące podnoszą, że Komisja powinna była zbadać, czy w zakresie usługi o ogólnym interesie gospodarczym wystąpiła nadmierna rekompensata.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans, Rec. I-7747.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2010 r. — Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko OHIM — Focus Magazin Verlag GmbH (COLOR FOCUS)**(Sprawa T-204/10)**

(2010/C 179/88)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lancôme parfums et beauté & Cie (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i S. Abel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Focus Magazin Verlag GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lutego 2010 r. w sprawie R 238/2009-2;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie 990 C;